

Księga Kapłańska

Rozdział 5

1. Jeżeli kto zgrzeszy przez to, że usłyszał zakłęcie i był świadkiem tego albo dowiedział się o tym, a nie oznajmił tego, i w ten sposób zawinił; 2. Albo jeżeli kto dotknie się czegoś nieczystego, czy to padliny dzikiego zwierzęcia nieczystego albo padliny domowego zwierzęcia nieczystego, albo padliny płaza nieczystego, nie wiedząc o tym, ale tak, że stał się nieczystym i ściągnął na siebie winę; 3. Albo jeżeli kto dotknie się nieczystości ludzkiej czy jakiegokolwiek nieczystości, przez którą staje się nieczystym, a sam nie wiedząc o tym, ale potem się dowie o tym, że ściągnął na siebie winę; 4. Albo jeżeli kto przysięga paplając niebacznie swymi ustami, że robi coś złego lub dobrego, jak to się może nieraz człowiekowi wymknąć niebacznie przysięga, a sam na razie o tym nie wie, ale potem sobie to uświadomi, że ściągnął na siebie winę przez jedną z tych rzeczy; 5. Jeżeli więc ktoś ściąga na siebie winę przez jedną z tych rzeczy, niech wyzna to, przez co zgrzeszył, 6. I niech przyniesie za swoje przewinienie, które popełnił, jako pokutną ofiarę dla Pana, samicę z trzody, owcę albo kozę, na ofiarę za grzech, i kapłan dokona oczyszczenia go z jego grzechu. 7. Jeżeli zaś nie stać go na owcę, niech przyniesie dla Pana jako swoją pokutną ofiarę za grzech, który popełnił, dwie synogarlice albo dwa gołąbki, jedno na ofiarę za grzech, drugie na ofiarę całopalną. 8. Niech przyniesie je do kapłana, a ten złoży najpierw to, co było przeznaczone na ofiarę za grzech. Naderwie jego głowę tuż przy szyi, ale jej całkiem nie oddzieli; 9. Pokropi krwią tej ofiary za grzech ścianę ołtarza, a resztę krwi wycisnie u podstaw ołtarza. Jest to ofiara za grzech. 10. Drugiego złoży jako ofiarę całopalną według przepisu. Kapłan dokona jego oczyszczenia z grzechu, który popełnił, i będzie mu odpuszczony. 11. A jeżeli nie stać go także na dwie synogarlice lub dwa gołąbki, to niech złoży jako swoją ofiarę za grzech, który popełnił, dziesiątą część efy mąki przedniej na ofiarę za grzech, lecz niech nie nalewa na nią oliwy i nie daje na nią kadzidła, gdyż jest to ofiara za grzech. 12. Niech przyniesie ją do kapłana, a kapłan nabierze z niej pełną garść jako ofiarę pamiątki i spali ją na ołtarzu przy ofiarach ogniowych dla Pana. Jest to ofiara za grzech. 13. Kapłan dokona jego oczyszczenia z jego grzechu, który popełnił w jednej z tych rzeczy, i będzie mu odpuszczony. Reszta zaś należeć będzie do kapłana, jak przy ofierze z pokarmów.

Ofiary pokutne

14. I przemówił Pan do Mojżesza: 15. Jeżeli ktoś dopuści się sprzeniewierzenia i nieświadomie zgrzeszy przez przywłaszczenie sobie jakiejś świętości należącej do Pana, to przyniesie z trzody na swoją ofiarę pokutną dla Pana baranka bez skazy według twojego oszacowania na dwa srebrne sykle w syklach świątynnych. Jest to ofiara pokutna. 16. A za tę świętą rzecz, którą sobie przywłaszczył, zapłaci i dołoży do tego jeszcze jedną piątą, i da to kapłanowi, kapłan zaś dokona jego oczyszczenia, ofiarując za niego tego barana jako ofiarę pokutną, i będzie mu odpuszczone. 17. A jeżeli kto popełni grzech, przekraczając

bezwiednie którekolwiek z przykazań Pańskich, których przekroczyć nie wolno, i ściągnie na siebie winę, i podlega karze za grzech, **18.** To przywiedzie z trzody do kapłana na ofiarę pokutną barana bez skazy według twojego oszacowania, a kapłan dokona jego oczyszczenia za to uchybienie, którego się nieświadomie dopuścił, i będzie mu odpuszczone. **19.** Jest to ofiara pokutna za winę, za winę, której się dopuścił wobec Pana.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01